SEXUS

9e JAARGANG NR. 8 JUNI-J[illegible] [illegible] 6.95

SEXUS 6 '86

SEXUS VERSCHIJNT MAANDELIJKS EN IS EEN UITGAVE VAN:
H.Z.S.,
POSTBUS 1032,
3300 BA DORDRECHT.

ABONNEMENTEN HFL. 90,- PER JAAR. PER VOORUITBETALING VERSCHULDIGD OP: RABD-BANK REK NR. 16.11.63.513/GIRD-NR. 33 61 763.

TARIEVEN COMMERCIELE ADVERTENTIES:
1/4 PAGINA: HFL. 70,-, 1/2 PAGINA: HFL. 110,-
1/1 PAGINA: HFL. 180,-, (prijzen inclusief B.T.W.).

COMMERCIËLE AOVERTENTIES UITSLUITENO OPGEVEN BIJ:
H.Z.S., PDSTBUS 1032, 3300 BA OORDRECHT.

NIETS UIT DEZE UITGAVE MAG WORDEN VERVEELVOUDIGD EN/OF OPENBAAR GEMAAKT DDOR MIDDEL VAN DRUK, FOTOKOPIE, MIKRDFILM OF OP WELKE ANDERE WIJZE DAN DDK ZONDER VOORAFGAANDE SCHRIFTELIJKE TOESTEMMING VAN DE UITGEVER.

- DE ONTMAAGDING VAN LEONTIEN...
- GRATIS KONTAKTADVERTENTIES -
BRIEVEN VAN LEZERS - DANSEN IS PLEZIER VOOR TWEE - EN EEUWIG PAREN DE OSSEN -

PRINTED IN HOLLAND — COPYRIGHT 1986

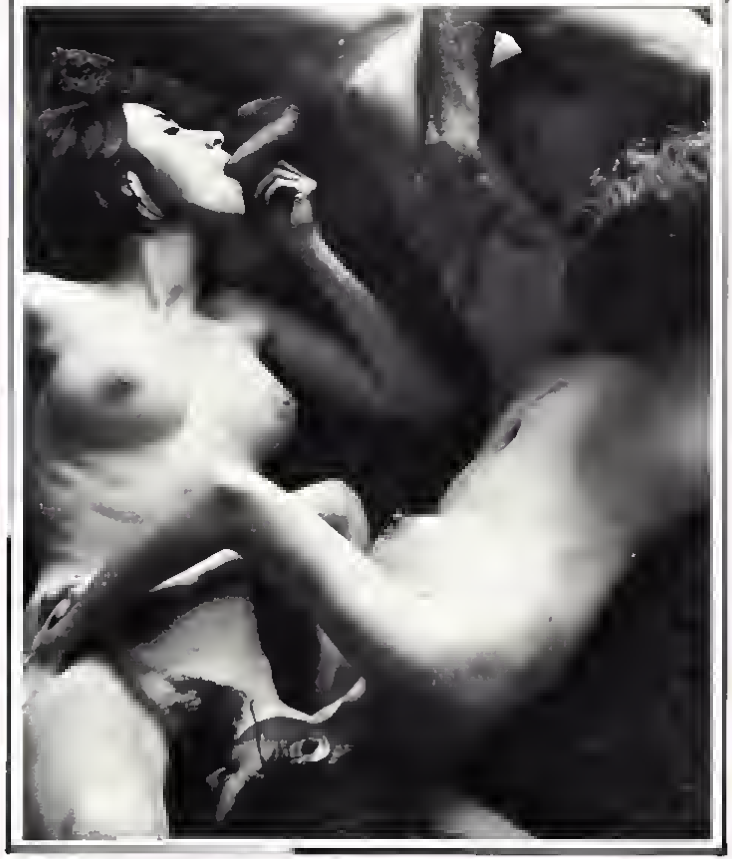

De ontmaagding van Leontien.....

Leontien was op haar zeventiende nog maagd. Geen man was er in geslaagd haar te verleiden, om de een ondige reden dat ze niets in mannen zag. Andersom was wel het geval. Leontien zag er dan ook bizonder aantrekkelijk uit. Haar voorkomen was dat van een slank sportief meisje met bescheiden rondingen op de er voor in aanmerking komende plaatsen. Op zekere dag ontmoette ze tussen de bushalte waar ze altijd uitstapte en haar kantoor een vrouw van naar schatting midden dertig. Zowel Leontien als de vrouw bleken in elkaar geïnteresseerd. Leontien voelde een plotselinge versnelling van haar hartslag toen ze de vrouw aankeek. Deze had een enigszins mannelijk gelaat met scherpere trekken dan een vrouw gewoonlijk bezit. Haar borsten verraadden haar echter en de blauwe ogen keken Leontien geïnteresseerd aan. Of het nu opzet was van de vrouw, of dan het de gebruikelijke route was die ze volgde kan Leontien niet weten, maar de volgende dag ontmoette ze haar weer. Dat gebeurde zeker een week achter elkaar en steeds opnieuw kruisten hun blikken elkaar met een meer dan gebruikelijke interesse.

Het was de vrouw die het initiatief nam en na die week Leontien aanspak. Met een glimlach op haar enigszins getaande gezicht hield ze het meisje staande.

"We zijn al bijna oude kennissen," zei ze, "werk je hier in de buurt?"

Leontien vertelde het haar, terwijl de vrouw haar uitlegde waar zij de dag doorbracht. Dat bleek in een warenhuis te zijn.

"Waar lunch je tussen de middag?" vroeg ze het meisje.

Leontien vertelde dat ze in de regel haar boterham nuttigde op kantoor en daarna een wandelingetje maakte.

"Kom vanmiddag eens een kopje koffie drinken in de Rigoletto," nodigde de vrouw haar uit, "ik trakteer."

Leontien was aangenaam getroffen door de diepe stem van de vrouw. Ze bezat een lage altstem die haar zenuwen deed vibreren en een warm gevoel door haar lichaam deed stromen. Ze keek reikhalzend uit naar het tijdstip van de middagpauze en liep zo snel naar de Rigoletto dat het leek of ze holde. Binnen begon ze direkt rond te speuren naar de vrouw die al aan een tafeltje in een hoek zat. De blik die ze Leontien uit haar doordringende blauwe ogen toewierp straalde openlijke genegenheid uit. Leontien besefte dat haar ogen, bruin en donker, eveneens welsprekend genoeg geweest moesten zijn, omdat ze gehunkerd had naar deze ontmoeting. Ze nam plaats tegenover de vrouw die zich nu aan haar voorstelde.

"Noem me maar bij de voornaam," zei ze, "ik heet Marion."

Dat klonk zo vertrouwelijk, dat Leontien er geen enkele moeite mee had de vrouw, die toch minstens twintig jaar ouder moest zijn dan zij, als een

leeftijdgenote te beschouwen.
"Heb je vrienden? Of een vaste vriend?" vroeg Marion die blijkbaar direkt het naadje van de kous wilde weten.
Het leek of er een trek van opluchting op haar gezicht kwam toen Leontien ontkennend het hoofd schudde. Ze praatten over koetjes en kalfjes tot het tijd werd om weer aan het werk te gaan.
De ontmoetingen herhaalden zich nog enkele malen en Leontien raakte steeds meer in de ban van deze merkwaardige vrouw. Ze bleek ongetrouwd en had nooit een vriend gehad. Ofschoon Leontien wel eens gehoord had van vrouwen die van meisjes hielden en ze Marion aanzelend bij deze kategorie indeelde bleek dit geen beletsel voor haar. Integendeel, ze voelde zich vertrouwd met Marion en voelde een groeiende genegenheid voor haar.
Toen Marion haar een paar weken later vroeg haar in haar flat te bezoeken stoeg ze die uitnodiging dan ook niet af. Ze vond de sfeer in het huis erg intiem en nestelde zich op de lage ruime bank die Marion haar aanwees. Deze bleek zich als een goede gastvrouw kennen en Leontien voelde zich gestreeld door de attenties die haar werden bewezen. Het gesprek kwam op het onderwerp 'mannen' en werd door Marion onmerkbaar geleid in de richting van vrouwen die van elkaar houden.
"Ik voel meer voor jou dan zomaar vriendschap," bekende Marion, "sinds ik je heb leren kennen ben ik gewoon van je gaan houden."

Leontien kleurde een beetje, maar durfde toch te zeggen dat ze Marion ook graag mocht.
"Je hebt nog nooit een vriend gehad en dat bewijst dat je in wezen niet van mannen houdt," hield Marion haar voor. "Volgens mij ben je geschapen om op vrouwen verliefd te worden." Bijna onhoorbaar fluisterend vervolgde ze: "En ik zou willen dat je op mij verliefd werd."
Tijdens deze woorden was ze opgestaan en Leontien genaderd. Ze legde een hand op het hoofd van het meisje en woelde zacht in het donkere lange haar. Zonder Leontien los te laten ging ze naast haar zitten en bracht haar gezicht dicht bij dat van het meisje.
"Kijk me eens aan," fluisterde ze, "kijk me eens recht in de ogen."
Leontien keek en haar blik moest zo veel overgave en liefde hebben uitgestraald, dat Marion haar lippen op die van het meisje drukte. Die aanraking deed Leontiens bloed golven. Ze werd helemaal warm en smolt weg in een passieve overgave. Haar lippen werden gekoesterd door Marions warme mond. Ze voelde de tong van haar oudere vriendin tussen haar tanden glijden en de armen om haar rug en schouders. De tedere omhelzing werd geleidelijk vuriger toen Marions vingers haar nek streelden. Dat deed een tinteling door Leontiens zenuwstrengen gaan, ze begon hartstochtelijk te bewegen in de armen van haar vriendin. Marion deed al het mogelijke om de opwinding van het meisje te vergroten. Ze knelde het slanke lijf met de kleine stevige borsten hard tegen haar lichaam. Later voelde Leontien een hand die over de trui heen haar ene borst streelde en

vervolgens de andere. Het verlangen bemind te worden deed haar hijgen en zuchten. De hand gleed onder haar trui en wreef zacht over de blote huid. Marion stak de vingers tussen haar lichaam en de bustehouder, ze wipte de borsten ernit en streelde die lustverwekkend. Leontien voelde de prikkeling in haar tepels die door Marions vingers werden gekneed.
Marion fluisterde: "Ik wil ze zien, ik wil ze kussen," en schoof de trui over het hoofd van het meisje. Ze bevrijdde haar van de knellende beha en ontblootte de verlokkende borstjes. "Wat zijn ze hard die knopjes van je," zuchtte Marion, terwijl ze er speels met de vingers van beide handen in kneep, "en wat zijn je titjes stevig."
Leontien verbaasde zich erover dat ze zich zo maar liet uitkleden door de andere vrouw en trilde van genot toen Marion zich voorover boog om de tepels om beurten tussen haar lippen te nemen. Met de handen drukte ze de borsten van haar jeugdige minnares omhoog en zoende ze heftig. Een vlam van begeerte sloeg door Leontiens lichaam, ze duwde haar romp naar voren tegen Marions gezicht. Haar hoofd hing achterover als een geknakte bloem en op haar gelaat verscheen een uitdrukking van hartstocht.
Marion kuste wild het hele bovenlijf van het halfnaakte meisje, terwijl haar hand aan de sluiting van Leontiens broek frutselde. Ze trok de rits open en het de twee panden van haar jeans opzij vallen. Begerig schoven haar vingers in Leontiens broek en streelden de luik van het meisje. Ze trok de rand van het slipje naar voren en liet haar hand naar binnen glijden.

Zonder enige reserve wrikte Leontien nu haar bekken tegen Marions hand die haar venushenvel liefkoosde. Marion bereikte haar doel en passeerde de donzige haren op de strakke jeugdige buik van het meisje. Ze streek heel zacht en luchtig over de tere schaamlippen die zich opeenvouwden voor de zoekende vinger. Leontien raakte in trance en verzonk in een toestand van wellust die haar immuun maakte voor schaamte of weerstand. Ze liet alles met zich doen en gaf zich volkomen over aan de wensen van haar andere vriendin.
Marion was de overgave van het jonge meisje niet ontgaan en ze maakte er gebruik van door jeans en slip van Leontiens dijen te stropen. Ze ontkleedde haar helemaal en keek met verlangende blikken naar het naakte lichaam. Met een hand het meisje strelend van borsten tot dijen trok ze met de andere snel haar eigen kleren uit.
Leontiens ogen waren gesloten, ze zag niet wat Marion deed, maar raadde het. Pas toen de naakte vrouw haar lichaam tegen dat van het meisje drukte sloeg ze de ogen op.
"Marion, ik houd van je," lispelde ze, "doe met me wat je wilt."
Ze had er geen idee van wat Marion wilde, maar voelde intuïtief dat deze haar lusten aan haar naakte lijf wilde bevredigen. Hoe en wat ze deed, maakte haar niet uit.
Marion ging langzaam op Leontien liggen en wreef haar borsten tegen die van het meisje. Ze wreef haar buik langs die van Leontien en schoof de venushenvel stevig tegen die van de onderliggende. Daarna spreidde ze

voorzichtig Leontiens dijen en stuwde haar schaamlippen tegen de kut van haar jonge vriendin. Ineens overviel haar een heftige lust en ze begon wild op en neer te wrijven. Ook Leontien raakte geprikkeld en ondervond wellustgevoelens bij deze beweging. Marion vertrok haar lippen in een opwelling van intense hartstocht en schuurde haar kut hard langs die van het meisje. Ze staarde met blinde nietsziende ogen over Leontiens hoofd en gaf zich over aan haar wilde passie voor dit meisje. Het vocht sijpelde tussen haar schaamlippen door en verzachtte die van Leontien. Met een dolle kreet kwam Marion klaar en lag trillend op het naakte lichaam waaraan ze zich had bevredigd

Leontien besefte niet wat er gebeurd was en keek haar vriendin aan. "Wat is er?" vroeg ze, verwonderd over Marions gedrag

"Ik ben klaargekomen," stemde ze. "heb jij dat nooit gehad?"

Leontien schudde het hoofd.

"Ik zal het je leren," beloofde Marion en schoof haar hand tussen beider buiken. Ze zocht de sappige gleuf van het meisje, die nat was geworden door haar eigen vocht en dat van Marion. Met vaste hand begon ze Leontien te masturberen en zocht een plekje dat Leontien nog nooit had beroerd. Het prikkelen van haar kittelaar maakte Leontien dol van verlangen. Haar onderlijf bewoog zo erotiek dat Marion er weer heet van werd. Maar ze hield zich in en deed haar best het meisje een orgasme te bezorgen. Haar vingers werden nat en kleverig door de sappen die overvloedig uit Leontiens kut stroomden. Het meisje klemde haar dijen om de hand die haar masturbeerde en plotseling schokte haar lichaam op in een verlossende kramp. Het trok zinderend door haar hele lijf en ze kreunde luid. Schokkend van begeerte klemde ze zich aan haar vriendin vast.

"Is dat klaarkomen?" vroeg ze met trillende stem, "dan mag je dat vaker bij me doen." Ze huiverde van genot en streelde dankbaar Marions tepels. Marion richtte zich op en liet haar grote borsten omlaag hangen boven Leontiens gezicht.

"Ze zijn niet zo mooi als de jouwe," verontschuldigde ze zich, "ze zijn slapper en hangen wanneer ik sta."

"Ik vind ze mooi." zei Leontien en kuste in vervoering de tepels van de vrouw die haar voor de eerste maal in haar leven een orgasme had bezorgd.

Ze lagen in elkaars armen en streelden elkaars lichaam waar ze er maar bij konden. In Marions onderlijf steeg de hitte. Ze voelde zich gelukkig dit jonge meisje te hebben gevonden dat zich zo roekeloos en onbesuisd aan haar had gegeven.

"Ben je al ontmaagd?" hijgde ze in Leontiens oor, "zo niet, dan wil ik je ontmaagden!"

Abrupt duwde ze haar vingers in de vochtige schede van het meisje dat haar benen samentrok bij deze plotselinge aanval. Marion drukte diep door en Leontien gilde: "Au, je doet me pijn." Het vlamde door haar bekken, maar Marion stak haar gestrekte vingers zo ver mogelijk in de maagdelijke

schede. Leontien haalde rochelend adem, maar dan ontspande ze zich. "Nu doet het geen pijn meer," zei ze.
Marion trok haar hand terug waarvan de vingers met bloed besmeurd bleken. "Je bent ontmaagd," zei ze zacht. "voortaan zul je alles in je kut kunnen krijgen zonder pijn en met veel genoegen."
Ze stond op om haar handen te wassen en depte naderhand ook Leontiens kut, totdat de laatste sporen bloed verdwenen waren. Ze nam het meisje mee naar haar slaapkamer en duwde haar hoofd tussen Leontiens dijen. Deze voelde hoe de beweeglijke tong van Marion haar schaamlippen liefkoosde, zodat dezelfde wellustgevoelens als daarstraks in haar werden opgewekt.
Verrukt over deze aangename prikkeling liet ze zich wegdrijven op golven van blinde hartstocht. Ze werd zo geil dat ze even gulzig als haar vriendin in de kut hapte die vlak voor haar ogen open lag. Razend van begeerte wierp ze zich op de door helblond schaamhaar omkranste kut van de andere vrouw en zoog haar sappen alsof ze haar leven lang niet anders gedaan had. Elk van hen genoot zowel van hetgeen ze de ander aandeed als wat de ander bij haarzelf bewerkstelligde. Het was een cyclus van geven en nemen waarbij de lusten steeds hoger werden opgevoerd, totdat ze in een summum van geile opwinding een orgasme kregen. De stromen liefdesvocht die ze daarbij afscheidden werden begerig door de ander ingezogen en opgelikt.

Leontien voelde zich in de zevende hemel. Ze wist niet wat haar overkwam en at met welbehagen de vrucht van de boom des levens. Slurpend en lijgend laafde ze zich aan de bron van geilheid, terwijl ze haar eigen sappen overvloedig uitstootte in de mond van haar minnares. Marion genoot volop van wat dit heerlijke jonge meisje haar te bieden had en voelde konstant aan de verrukkelijke welvingen van het soepele lichaam. Ze tastte de rondingen van de billen af en nam de borsten in haar handen. Ze liefkoosde de tepeltjes en de lichte buiging van de heupen. Ze duwde haar gezicht in de donkere vacht van het venushaar en likte de zachte huid van de dijen. Een immense voldoening trok door haar lichaam bij elke aanraking met de naakte werkelijkheid die Leontien haar bood.
"Het enige wat je bij een vrouw mist is een penis," fluisterde ze het klaargekomen meisje in, "maar die is te vervangen. En wat een man je nooit bieden kan zijn de heerlijke borsten van een vrouw." Ze streelde de tepeltjes van het meisje en kuste ze. "We gaan eerst wat oefenen," drong ze aan en trok Leontien van het bed.
In een hoek van de kamer stond een bankje, een zogenaamde kameelzadel. Marion ging schrijlings zitten boven een van de knoppen die aan het uiteinde omhoog staken. Ze trok haar schaamlippen van elkaar en liet zich op de met koper beslagen knop zakken. Leontien keek verbaasd toe en gaf schoorvoetend gevolg aan Marions uitnodiging om op de andere knop te gaan zitten. Voorzichtig nam ze plaats boven de knop en hoog door de knieën.

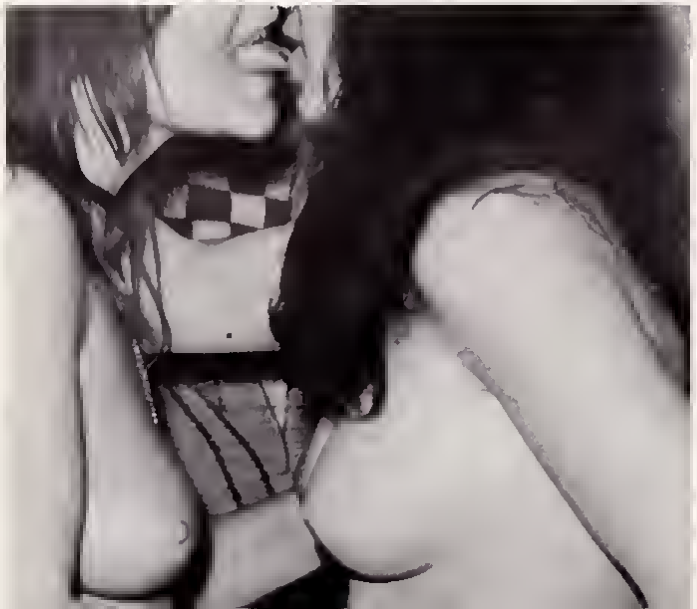

meester gemaakt en na de ogen lang over het naakte lijf van Leontien te hebben laten dwalen, wendde ze zich naar een kast die ze opende. Terwijl ze naar iets zocht praatte ze met half omgewend gezicht tegen het meisje. "Ik heb je al gezegd dat het enige wat je bij een vrouw mist een penis is, maar die kun je vervangen. Ik kan je dezelfde gevoelens geven die een man bij je zou kunnen opwekken, indien je tenminste van mannen zou houden. Dat doe je niet, maar je schede is wel geschapen om er iets in te ontvangen. Dat ga ik nu doen en zal je ervan laten genieten. Schrik maar niet."

Terwijl ze dit zei, gespte ze iets om haar lendenen. Leontien kon het niet zien, omdat ze nog met de voorkant van haar lichaam naar de kast gekeerd stond. Zodra ze zich omdraaide werd haar blik getroffen door een enorm grote kunstpenis, die Marion nu voor haar kruis droeg. Omdat ze nog nooit een echte penis had gezien schrok ze ervan, ondanks Marions waarschuwing.

"Hebben mannen zulke grote dingen?" vroeg ze verbaasd.

"Nee," zei Marion eerlijk, "deze is veel dikker, dikker zelfs dan de knop van het kameelzadel waarop je zoeven gereden hebt. Kijk, hij is zo dik als mijn onderarm en misschien zal het even pijnlijk zijn bij het binnendringen, maar je zult een ontzaglijk genot beleven wanneer je er eenmaal aan gewend bent."

Marion naderde het bed waarbij de dildo zwiepend voor haar buik bewoog. "Voel er maar eens aan," moedigde ze het meisje aan.

Leontien stak haar hand uit en betastte de kunstlul. Die voelde stevig aan, maar ook veerkrachtig. Er zat zelfs een opening in het midden die ze eveneens bevoelde.

"Hij is eksakt nagemaakt aan de hand van een voorbeeld," verklaarde Marion, "en dat gaatje waaruit normaal sperma komt, dient ervoor om kunstmatig zaad in je te spuiten, zodat je het gevoel krijgt van een echte ejakulatie."

Leontien zweeg verbaasd en spreidde op Marions verzoek gewillig de benen. Haar vriendin kwam op haar liggen en werkte de dildo voorzichtig tussen de schaamlippen van het meisje. De nog maar nauwelijks ontgonnen kut verzette zich tegen de kolossale omvang van de penis. Gelukkig waren de schaamlippen vochtig van de voorafgegane orgasmen, zodat ze langzaam meerekten met de rubberlul. Zodra het geweldige orgaan volledig in haar schede was opgenomen drukte Marion zich met een kreet van wellust op Leontiens lichaam.

"Nu ga ik je neuken," fluisterde ze verhit in Leontiens oor en begon op en neer te bewegen.

Zodra Leontien gewend was aan de dikte van de dildo deden huiveringen van genot haar lichaam trillen en haar ledematen verkrampen. Haar zuigende lippen hingen aan Marions mond en slokten de tong van haar vriendin gulzig in. Haar handen kneedden de stotende billen, terwijl die van Marion genotzuchtig over Leontiens lendenen schoven. Leontiens

genot kende geen grenzen, ze woelde in ekstase heen en weer op het bed zoor zover het op haar drukkende lichaam dat mogelijk maakte. Marions blonde haar hing over Leontiens gezicht en in haar hals. Het kriebelende gevoel ervan verhoogde haar zinnelijke lust. In de bandeloze orgie van hartstocht en wellust raakte Leontien in razernij toen het orgasme haar overviel. Ze bonsde met de vuisten op de rug van haar minnares en sloeg de benen heen en weer. Marion kreeg nauwelijks gelegenheid de afsluiter van het gaatje in de penis, die ze met haar hand aan de ingzijde regelde, open te trekken.

Een stroom kunstmatig sperma vloeide in Leontiens kut en overstelpte haar. In opperste verrukking voelde ze het zaad tussen haar dijen lopen. Marion overdekte haar gezicht met brandende kussen en hitste haar op met wellustige uitdrukkingen.

"Ik heb je genaaid," hijgde ze, "je hebt mijn zaad ontvangen. Ik heb je bevrucht en m'n sperma in je gespoten."

Marions gedrag bevestigde haar typies mannelijke inslag die veel meisjes niet had kunnen boeien. Gelukkig bleek Leontien ontvankelijk voor deze kombinatie van mannelijkheid en vrouwelijkheid. Ze ontving Marions namaakgeil in een toestand van volledige overgave en intense lustbevrediging. Haar schede trok samen om de stijf blijvende lul, zodat ze een eindeloos lijkend orgasme beleefde.

Marion lag boven haar en keek voldaan. Haar borsten lagen platgedrukt op Leontiens boezem. Nu hunkerde ze naar een soortgelijke bevrediging en gespte de kunstlul af. Ze trok hem langzaam uit Leontiens kut en vulde hem bij de wastafel opnieuw met een witachtig kleverig vocht uit een flesje. Onder Leontiens kruis had zich een grote natte plek gevormd. Ze voelde het kunstsperma nog steeds uit haar schede druipen.

Marion spoorde haar aan hetzelfde bij haar te doen en gespte de dildo om Leontiens lemlenen. Het meisje lachte en liep een paar maal heen en weer met de schuddende penis. Mariong ging met gespreide benen op het bed liggen en keek haar vriendin vol verwachting aan. Leontien kwam op haar, waarbij haar onderlijf omkneld werd door de warme vochtige dijen van de andere vrouw. Ze bracht de kop van de penis voor de smachtende schaamlippen en duwde hem naar binnen. Marion bleek hem gemakkelijk te kunnen bevatten en de dildo verdween volledig in haar kut.

Leontien maakte wenkende bewegingen en bracht Marion in ekstase. Deze vertrok haar gezicht in een wellustige grimas toen het meisje haar met inzet van haar hele lichaam naaide. De dildo wreef schurend langs haar klit en na korte tijd bereikte de opgewonden vrouw een hoogtepunt. Op het nippertje, voor de klimaks kwam, trok ze eigenhandig de afsluiter eraf, zodat haar spasties bewegende kut met het namaaksperma werd overstroomd. Ze schreeuwde het uit en slaakte bronstige kreten, afgewisseld met geile woorden.

"Aaaawaaaaw..... je spuit me vol met je zaad..... Leontien.... Liefste..... lekkere hete meid..... wat heb je een goddelijk lichaam (hierbij omklemde ze het meisje met armen en benen). Ooooooh..... wat zit hij diep..... en wat spuit je veel!..... heerlijke schat..... ik kom aan een stuk klaar om je stijve lul..... ooooch, ooooooch..... ik drijf...."

Opeens verslapte ze en ontspande zich. Het uitleven van haar drift had haar lichaam tijdelijk uitgeput, zodat ze ademloos bleef liggen.

Leontien had genoten van haar aandeel en het bevredigen van haar vriendin had haar een grote voldoening geschonken. Ze bleef net zo lang op haar liggen tot de laatste rillingen door Marions lichaam trokken. Beide vrouwen hielden elkaar omklemd in een innige omhelzing als bezegeling van hun pas ontloken liefde.

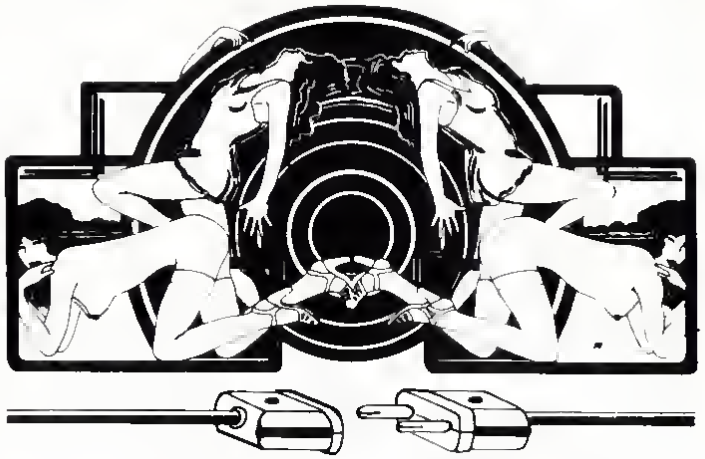

POSTBUS 1032,

Een rubriek voor ingezonden vragen, problemen, of gewoon een leuke belevenis.

Beste Redaktie,

Oaaadlg te zeggea dat uw blad door mij graag wardt gelezea. Ik las eveawel ia eea aader seksblad eea brief van eea echtpaar dat ook aaa partnerrail daet, dat de man vaa het eae echtpaar eea aitgespraken vaarkeur heeft voor damesbraekjes terwijl de aadere apgewaadea wardt bij het zieu vaa eea plassende vrauw. ik vind beide gevallea heel begrijpelijk daar mija ialeressen zawel aaar het eea als aaar het ander aitgaaa ea waarover ik het ia deze brief wii hebben, ea ik haap dat a dit in uw biad aanspreekt.
ik had eea vrieadiaaetje, eea schat van een kiad met laage, geblaadeerde harea waar ik altijd mijn gezicht ia drakte ea de iek-

kere geur apsaaaf. Ze had eea maai avaai gezichtje met heldere blauwe ogea en eea prachtig maoi lichaam met aavaarsteibaar maaie borstjes met paatige tepeltjes waar iedere maa knetter vaa wardt. Verder heerlijke beaea, kartom ze was eea plaatje! Die schat heeft mij geweldig veel plezier bezargd. Waaaeer zij haar braekje aittrak, duwde ze dit wel eeas ap eea speelse wijze tegen mija gezicht. Ik geaaat daa vaa de geur vaa haar vagiaa. Ik streelde de staf daa met mija taag. Dat dit aiet zaader aitwerking bleef kaa iedereen met zija kiampea aaavaelea. Ia na-time zat mija haafd dan aak tassea haar benea ea deed mija taag waar hij blijkbaar vaar geschapea is.
Waaaeer wij zo bezig warea, dreigde ze weleens dat ze mij ia de maad zou plassea, niet wetead dat het verlaagea daarnaar bij reeds geruime tijd aaawezig was.
Toea ze enige dagea later weer dreigde het te zullea daea, zei ik haar dot ik wilde dot ze het deed. Ze gelaofde het aiet erg, das giag het deze keer alet daar.
Iamiddels werd mija verlangea aaar bevrediging steeds groter en ik haapte steeds variger aaar de uitvaering vaa haar dreigemeat. Het werd eea absessie vaar mij tatdat het mameat kwam dat mija zelfbeheersing tea eiade was ea ik tegen haar zei: "Na máet je het daea! Ze deed het ea ik vaad het za aabeschrijfelljk fijn dat mijn kick kwam zaader dat er verder aag iets gedaan haefde te wordea, wat wel jammer was.
Wat er aak vaor kammeataar ap deze brief mocht kamea..., ik heb ervaa geaatea ea zau het aaoit hebben willea missea, vaar geea prijs!!

Piet R.

Halla Redaktie,

Graag zou ik jullie een belevenis ait mijn jeagd wiliea vertellea. Tiea joar geleden macht ik van mija auders regeimatig ap vakaatie aaar eea oom ea tante, die ia eea basrijke amgeviag eea maoie baagalow bewaaea. Vaak warea eea aeef ea aichtje, die van mija leeftijd warea (zeveatiea) er aak.
Oam ea taate die zelf geea kiaderea haddea, verwendea aas. We speeldea vaak samea ia de bassea ea staeidea daa staat ea bioat, terwiji aam ea taate aas met plezier aanmoedigdea ea taekekea als we elkaar tassea de benea grepea.
's Avaads was het altijd feest ea werdea we doar aam en taate beknuffeld. Tante bracht mija aeefje altijd naar bed, terwijl wij daa aag evea machten apblijven ea 'paardjeredea' ea in aaze

boby-dolls 'heet' werden gestreeld door oom.
Toen ik een keer gejokt hod, moeet ik over de knie. Mijn rokje werd omhoog geechoven en het broekje werd etrek over mijn billen getrokken, terwijl oom mij enkele ferme tikken gnf, die behoorlijk mnkwemen. Dit gebenrde in mnwezlgheid ven mijn taete, eeef en nicht.
Op mndringen ven tante werd mijn broekje selfs uitgedmn en oetving ik nog enkele molse meppen op mijn gloelende billen, terwijl oom mijn jonge pruimpje etreelde.
Dnt beviel me beter dnn ik ooit hod kunnen verwachten en loter smeekte ik oom zelfs nog om zo'n worme beurt. Ook neef en nicht werden dikwijle onder honden genomen.
Ik ben nn vierentwintig jonr en getronwd. Ik ben erg gelnkkig dnt ik mijn mon zover gekregen heb dnt hij mij regelmotig een heerljke benrt geeft, want nog eteede geniet ik nls ik over de keie moet en zijn klnppen worden heus niet nlleen met de blote heed gegeven.
Op mije verzoek gebruikt mije mne eee linianltje, dnt mept lekkerder en nle mijn billen rood gloeiee en de warme pijn nog netrilt, geniet ik pae heel erg wanneer hij ook mijn billen knet, ven elkonr trekt en mijn vaginn knet. Den kom ik heerlijk klnor.
Ploote deze brief geruet in jullie Sexne, misechien zijn er nog meer vronwen die ook znlke ervaringen hebben.
Ik ben erg benieuwd of hier reoktiee op zuilen komen en in nfwachting hiervan groet ik jullie

Ingrid te V.

Beste Ingrld,
Bedeekt voor je brief. Wij zijn ook erg benienwd noor de ervaringee vee nedere meneen op dit gebied. Ale hier brieven op komen etnren we ze zeker oen je door.

de Redoktie.

Beete Sexus-rednktie,

Ik ben een etudente ven eenentwlntig jnor en heb onlonge nw blod ontdekt ln een winkel en direkt een ekeemploor gekocht, omdnt ik erg beeieuwd was neer de iehoud ervae. Non, det viel inderdaad niet tegen. Ik vind het zelfe een heel goed en origineel blod. Dnrom wilde ik jnllie even echrijven over wat ik een pnnr jaar geledee beleefd heb. Hoe ik els zestieejwige kennis mnakte met de eeke en ik wil jnllie dit verhnnl niet onthonden. Zoele ik zei, ik woe dne zeetien en ik heb een zus die drie jnor ouder is, dne toen negentien.
Ik wae nntuurlijk niet helemonl onwetend, wnnt ik gebraikte al eee tijdje mijn vingere en mostnrbeerde weleene.
Ik wae ook wel eens met jongene uitgeweest en die hndden ook nnn me gezeten, mnnr ik hod nog nooit gemeenechop gehod.
Mijn zue was selfe nog maagd, dnt wist ik want we epraken veok over eeke en jongene. We deelden snmen een knmer, moor sliepen in verechillende bedden.
Op een nvond kwam ze nognl lant thnis en mnekte mij opgewonden wokker. Zodra ik mijn ogen opan hnd vertelde ze mij dnt ze 'het' gedoon hod. Ik was nog niet goed wakker en begreep niet direkt wot ze bedoelde. Ze menkte me dnldelijk dnt ze ontmnegd was en een penie in haar hnd gehad. Ze vertelde me opgewonden hoe groot de penis van de jongen wae geweest en hoe het aanvoelde nls het ln je etak. Ze werd er helemoal poètiech van en menkte me erg nieuwegierig. Het hnd nouwelijks pijn gedeen, vertelde ze, se hnd niet gebloed en het was erg lekker geweeet. Ik vroeg me af of hnnr kutje er eu nndere nit zon zien dnn gewoonlijk en vroeg of ik er even nnnr mocht kijken. Ze vond het blijkbnor niet eens vreemd dnt ik het vroeg en kleedde zich direkt nit. Even leter log se op bed terwijl ik tuesen hnor benen knielde. Nienwsgierig bekeek ik hnnr veginn, maar koe er niets bizondere mn ontdekken. Alleen nle je de lippee ven elkonr deed, zng het er nogol rood gekleurd nit en ontzettend nat.
Zodre ze voelde hoe mijn vingertoppen de lipjee beroerdee werd ze opgewonden en ik voed het zelf ook bepaeld een boelend gezlcht om naar te kijken.
Afijn, om een long verhnel kort te moken, het dnnrde niet long of we logen naaet elkner op bed en mnnkten elkmr klnor door middel vnn onze vingere. Het was de eerste keer dot ik zoiete beleefde en dnt ik echt klaarkwam. Ze liet nn ook merken dnt ze meer ervaring had dnn ik, wnnt ze wiet preciee ellee over de klitoris en zo.
Nndnt we dit ontdekt hndden, bleven we het regelmatig samen doee. En omdnt ik niet bij haar wilde nchterblijven, versierde ik na enige weken een jongen die mij ontmnogde. Alleen kreeg ik een nfknnpper door het gerommel met het kondoom en ook omdat ik een beetje bloedde dnor het de eerete keer wos.
Zodre het mogelijk wae ben ik de pil gaon gebruiken. Ik vind dnt je dee pas weet wat gemeeeschop ie.
Om even terug te komen op mijn sne, wat leter begonnen we ook elknnre vaginn te kussen en deden ook dikwijle etnndje 'negenenzeetig'. We verzoneen werkelijk ven nlles! Dit duurde totdet mijn zue tronwde en toen ging ze het hnis nit.

Some nle we bij elkner zijn, praten we er nog weleens over en moeten don echt lachen. We vonden het nllebei echt fijn, alhoewel we het nu niet meer eamendaen. Het ie gewoon vaorbij. Wat echter belangrijk ie, is het feit dnt we geen van belden echuidgevoelene koeeteren over die periode ven oes (jonge?) leven.

Suznnne.

Beete redektie,

Mijn naam is Hermnn ee ik bee etratemaker. Een pooeje geleden moesten we in een klein dorpje nieuwe trottoirs betegelen. Waarechijnlijk weten jullie wel hoe dat gaat. Als het vrij warm is dan vraagt menig huievrouwtje of je zin hebt in iets frie, en niet te vergeten de vele koppen koffie die we mngeboden krijgen. Op een gegeven moment wes het een nantrekkelijk jong vrouwtje die vroeg of ik trek hnd in een fleeje bier. Ze vroeg me ook of ik hnnr tuinpaedje een beetje wilde ophogen. Toen ee eich bukte om het bier uit de koelknet te halen, viel hnnr dueter een etuk open en eng ik hnnr borstee vrij tevoorechijn komen. Ook kon ik eiee dnt ee geen broekje droeg, went hnar echnnmhnren gluurden ondeugend laege de rand ven hnnr duster.
Vee dit ellee kwam mijn penis snel overeind, hetgeen haar ook niet ontging. "Nog een biertje?" vroeg ze inchend.
Verward antwoordde ik: "Ja graag." Even later zaten we enmen op de bonk en ee keek me steeds aan. Hoe het preciee kwam weet ik niet, meor opeene lag ee in mijn ormen en wae ik bezig hanr boreten te kuesen.
'Jn, kom op, breng me nmnr boven, geile bink," fluieterde ee, terwijl ze met hanr hend mijn gulp probeerde opee te mnken. Boven in hnnr elnnpkemer nngekomen, trok ee me op bed en begon direkt met mijn etijve lul te spelen. Omdat het voor mij ellemnnl zo onverwachte was, liet ik heer menr begann.
"Je moet me likken, euigen en neuken," hoorde ik haar eeggen. Nou, jullie kunnen begrijpen hoe het verder ging. Gedurende de twee weken dat ik donr heb gewerkt ben ik vijf keer met hanr near bed geweeet. De laotste keer zelfe met een vriendie erbij. Ik kwam wel wat ten nchter met het werk, mnar eo'n knne liet ik toch niet mijn neue voorbij gaan. Nu werk ik al eee enntal jnren nls stratemaker en heb heel wat meegemnnkt met (eeezame) huisvrouwtjee. Het lijkt wel nlsof ee vreemd gnnn eodra hun mnn nnnr het werk is. Niet dnt ik het erg vlnd, hoor! Wet det betreft emuseer ik me graediooe.

Hermnn.

DANSEN IS PLEZIER VOOR TWEE

Half automaties stond hij zich voor de spiegel te scheren en werkte daarna zijn snor bij. Even de mond gorgelen en klaar was hij. Onderzoekend bekeek hij het resultaat en knikte goedkeurend.
"Tja, zal ik mij nu omkleden of niet," dacht hij loom. Toen besloot hij toch maar zijn nieuwe blauwe pak aan te trekken.
Het was vandaag precies een jaar geleden, dat hij gescheiden was en het was een jaar van grote leegte geweest. Hij had er een hekel aan, alleen te zitten en zocht daarom vaak het gezelschap van vrienden of kennissen. Maar het vervelende was, dat de meesten getrouwd waren en om er dan steeds als derde wiel bij te zitten was ook niet alles.
Bovendien kwam daar nog bij, dat als hij naar zijn lege huis terugging, hij steeds moest denken aan die twee mensen, die hij net verlaten had, en die nu ongetwijfeld in elkaars armen genoten van de liefde. Tenzij - ja, er waren nu eenmaal altijd huwelijken waar het anders ging. Maar in zijn situatie keek hij alleen naar de mooie dingen, zonder er erg in te hebben, dat daardoor zijn lege leven nog troostelozer leek.
Natuurlijk had hij wel eens een avontuurtje met een vrouw gehad, maar het bevredigde hem niet helemaal. Als de nood het hoogst was, kon hij altijd nog naar Amsterdam gaan. In een half uurtje was hij er, maar hij had het niet zo erg begrepen op de geroetineerde liefde van boeren. Trouwens, hij hoefde helemaal niet zo ver te gaan. Ook in Hoorn en omgeving waren een aantal privé-adressen. Hij had eens een adresboekje gekocht bij een Seks-shop op het Kerkplein. Keuze genoeg, waar hij zijn kruit kon verschieten. Maar het bleef iets gekunstelds houden. Nee, hij moest zo langzamerhand eens naar een wat vastere relatie uitzien.
Vanavond zal ik me in ieder geval maar eens lekker uitleven, in de 'Nadorst', dacht hij en zijn gezicht fleurde weer wat op. In de 'Nadorst' kwamen altijd in ruime mate vrouwtjes, die wel voor een geil avontuurtje te vinden waren.
"Ja, maar het blijft altijd bij een avontuurtje," mompelde hij halfluid - ook een gewoonte van de laatste tijd.
Hij pakte zijn zwarte overhemd van het hangertje, - No-iron, dus makkelijk in de was - en zocht een bijpassende geruite das uit. Met dassen was hij altijd

mocilijk, hij had er dan ook wel een paar dozijn. Een blik op zijn horloge - "Verdorie, bet is nog veel te vroeg," - dan eerst maar een borrel balen in de natste kroeg van Hoorn, de Gouden Fles.
In de Gouden Fles zat bet gebruikelijke gezelschap van altijd. Ja, van sommige stamgasten zou je zweren, dat ze er hun hele leven doorbrachten.
Daar had je Japie Grootewal, AOW-er. Die had wel de tijd om hier te borrelen. En geld trouwens ook wel. Hij wist hier altijd wel een eelatie op te doen, waar hij - tegen eedelijke vergoeding natuurlijk - een klusje kon opknappen. En een drankje kon er bij zo'n tijdelijke werkverschaffer ook nog wel af.
En Henk Lezer, evenals hij gescheiden. Maar met zijn bravoer en dikdocnerij was hij nu niet bepaald het gezelschap, waar hij, Jan Mertens nu zo op zat te wachten. Nee, Henk was beter gezelschap voor Ouwe Japie, die aan zijn lippen hing. In ruil daarvoor was hij tijdens die lange opgeschroefde verhalen in ieder geval verzekerd van vrij drinken. Praten maakt dorstig, en als je dan toeb bestelt, laat je zo'n arme, oude drommel toch niet op een droogje zitten.
En al die andeee stamgasten, ach hij kende ze niet eens bij naam. Maar als hij er kwam, wat misschien drie maal in de twee weken was, zag hij die zelfde gezicbten ook.
Tante Alie stond op haar vaste plaatsje, vastgeroest achter de bar. Haar enorme tieten hingen vol over de bar. Soms vroeg hij zich wel eens af, of ze

ekspees zo stond, met die kogelvangers zo ver vooruitgeschoven. Als je er goed naar keek kreeg je wel een dorstige keel. Het zou een gewaarwording op zich zijn, als je eens mocht spelen met dat opwindende speelgoed, je neus tussen die zachte vallei steken, of desnoods je lul.
"Een pils," zei hij, zich op een kruk hijsend.
"Alsjeblieft. Tijd niet gezien."
"Nou," meende Jan, "dat valt wel mee. Afgelopen dinsdag was ik hier nog. Dat is nog geen week geleden."
"Acb, dat kan ook wel," vond tante Alie. Waarom noemen ze baar toch tante, ze kan hoogstens dertig zijn, dacbt Jan. Alie glimlachte.
"Misschien zie ik je zo geaag komen, dat het mij veel langer geleden lijkt," merkte ze op. Ze lacbte, waarbij haar enorme borsten wild op en neer deinden. Jan was een ogenblik bang, dat ze een deuk in de tapkast zouden slaan.
"Blijf je vanavond, of moet je weg?" vroeg tante Alie verder.
"Nee, ik ga naar de 'Nadorst', beetje dansen, en misschien pik ik nog iets leuks op."
"Hier is bet anders ook gezellig," merkte tante Alie een beetje bits op.
"Dat weet ik wel," antwoordde Jan verzoenend, "maar het gaat mij vanavond niet alleen om drinken en lol hebben. Ik wil wel eens wat anders. Lol op een andere manier, als je begrijpt wat ik bedoel."
"Ja, ik geloof, dat ik je bliksemsgoed begrijp," teemde tante Alie. Opnieuw schudde haar voorgevel vervaarlijk. "Jij bent op een meidje uit. Nou gelijk beb je. Het is tegenwoordig maar koud alleen in bed."

Ze glimlachte schalks, en Jan vroeg zich af of ze uit eigen ervaring sprak, en of er soms meer achter die simpele woorden schuilde.
"Zo is het," bevestigde hij en bestelde nog een pilsje. Hij keek haar nog steeds een beetje bevreemd aan. Haar stem had raar geklonken, net of ze haar eigen bed ook maar leeg vond. Zou ze soms jeuk hebben? "Neem zelf ook maar wat," voegde hij er in een impuls aan toe. Wie weet, waar het nog eens goed voor is, dacht hij met een hongerige blik naar haar goedgevulde bloesje. Stel je voor dat je die tieten nu eens in je bed vond, droomde hij verlekkerd. Toch eens wat meer aandacht aan haar besteden.
Na nog een paar pilsjes werd het tijd om naar de 'Nadorst' te vertrekken. Het was wel zaak er op tijd te zijn. Kieskeurig als hij op het gebied van vrouwen was, kostte het hem meestal veel tijd om de juiste uit te zoeken. Het was al aardig vol, maar hij vond een vrij plaatsje aan een tafeltje, waar een jongeman, die hij hier al vaker had ontmoet, met twee leuke meiden zat.
"Ja Jan, kom er bij zitten," ontving de kennis hem. "Je komt als geroepen, want ik wist niet, hoe ik allebei de schatjes tegelijk moest bezighouden. Maar laat ik jullie eerst even aan elkaar voorstellen. Dit is Jan Mertens, die voor een pilsje en geen vrouw opzij gaat." Hij moest lachen om zijn eigen grapje, en de beide meisjes lachten mee, maar Jan had hem wel kunnen slaan. Onafgebroken zat hij naar het ene meisje te staren.
"Dit is Ria Hendriks," zei de vriend. Hij wees op een zwartharig meisje in een nauwsluitende groene jurk. Ze was een beetje te slank naar Jans smaak.
"En dit is Willy van Diepen." Willy, een blondje, die van nature blond was, beantwoordde meer aan zijn eisen: Een beetje stevig in het vlees, maar net niet te veel. "Een lekker mals stuk", zoals ze het onder elkaar noemden. Willy droeg een lange, zwarte rok, waaronder hij nog net een paar hooggehakte zwarte schoenen zag. Haar witte bloes was met kant afgezet. Haar make-up was werkelijk perfekt. Alles bij elkaar vormde zij een plaatje, een beeld, dat Jan niet spoedig meer zou vergeten.
"Dag Jan," zeiden de beide dames. Jan knikte en mompelde iets, dat op een groet moest lijken.
De bediening was als altijd: vlug en akkuraat, en spoedig stond het eerste drankje voor hen.
The Champions, hijna het huisorkest van de 'Nadorst', speelden of hun instrumenten vandaag voor het laatst werden gebruikt. Ze keken naar de muzikanten en de dansende paren. Op een gegeven moment merkte Jan dat hij alleen was met Willy.
"Zullen wij dan ook maar?" vroeg hij. Toen ze bevestigend knikte, leidde hij haar naar de kleine dansvloer.
Dicht tegen elkaar aangedrukt schuifelden ze over de intieme en overvolle dansvloer. Het was er warm en Jan had zijn jasje uitgetrokken. Duidelijk voelde hij haar opwindende tieten tegen zijn borst drukken. Haar lichaam zat aan hem vastgekleefd. Haar sierlijke voeten volgden elke beweging, die hij maakte.

"Je danst heerlijk," fluisterde hij in haar oor, dat half onder haar korte, blonde baar uitkwam.
"Dank je," antwoordde ze zacht.
"Het is of wij nooit anders hebben gedaan," ging hij verder. Ze gaf hier geen antwoord op, maar haar lenige lichaam drukte zich nog vaster tegen hem aan. Ze moest de bobbel in zijn broek nu wel voelen. Het kon gewoon niet anders, want stijver dan nu kon zijn lul niet worden. Hij rook de geur van haar parfum. Het rook niet bepaald naar een goedkoop flesje uit een warenhuis, en de fijnzachte geur wond hem nog meer op.
Ja, nu moest ze zijn reaktie toch wel hebben gemerkt. Ze keek hem af en toe aan met een blik in haar ogen, die hem duizelig maakte.
Het was of hij uit een heerlijke droom ontwaakte, toen de muziek plotseling verstomde en het applaus weerklonk. Langzaam, zijn arm om haar heen, waarbij hij heel eventjes het stevige vlees van haar rechterborst aanraakte, bracht hij Willy terug naar haar plaats.
Ook het andere meisje en de vriend, Cor Hendriks, waren weer gaan zitten en op een kleine wenk aan de ober, werden de glazen spoedig gevuld. Terwijl ze levendig met elkaar over van alles en nog wat praatten, staarde Jan met een bewonderende blik naar Willy. Nooit had hij kunnen denken, dat een vrouw nog eens zo'n indruk op hem zou maken. Hij wist, dat hij er alles voor over zou hebben om haar te kunnen krijgen. Het zou misschien niet meevallen, want met zo'n gezicht en zo'n figuur zou ze aan aanbidders geen gebrek

hebben. Luidde bovendien niet het gezegde: "Een mooie vrouw heb je nooit alleen."
Ach wat, dacht Jan, geen zorgen. Voorlopig zit ze aan mijn tafeltje, en ik mag met haar dansen. En wat het allerbelangrijkste was, hij meende te hebben gemerkt onder het dansen, dat hij haar niet helemaal onverschillig was. Zodra de muziek weer begon te spelen keek hij Willy vragend aan.
"Wat denk je, zullen wij nog eens een tijdje op elkaars tenen gaan trappen?"
"Nou," lachte ze, "dat valt best mee. Wat ik ook gevoeld heb, niet dat je op mijn tenen trapte."
Spoedig gleden ze weer over de dansvloer. Willy had haar hoofd opgeheven en keek hem aan. Haar lichaam leek wel een deel van zijn eigen lichaam uit te maken. Met zijn tweeën vormden ze een harmonieus geheel.
Hij keek naar de golvende rondingen in haar laaguitgesneden bloesje.
"Ik zou altijd wel zo willen blijven doordansen," merkte hij tevreden op.
"Nou zeg," antwoordde ze, "er zijn nog wel andere leuke dingen om te doen."
"Daar heb jij gelijk in," gaf Jan toe. Hij voelde dat ze haar buik tegen zijn weer stijfgeworden lul duwde.
"Zeg, wat zou jij er van denken, als we hier de boel de boel lieten en samen. . . ?"
"Ja, wat samen?" vroeg ze met een schalkse lach.
"Wel als wij samen eens naar een rustiger plaatsje gingen."

"Bijvoorbeeld?" Weer die schalkse lach, maar nu toch met een ernstiger ondertoon.
"Naar mijn huis bijvoorbeeld. Ik heb nog wel iets onder de kurk, dus drinken kunnen we daar ook. En een muziekje kan ik ook nog wel maken. Ik ben een virtuoos op de bandrekorder. Ik hoef hem maar een keer aan te zetten, en hij draait een paar uur achter elkaar."
"Zo zo," merkte ze bewonderend op, "en jij denkt dat ik zomaar met je mee ga. Wat wil je dan nog meer doen, dan drinken en muziek?" De druk van haar borsten en het draaien van haar huik tegen zijn lul werden haast ondraaglijk.
"Dat is toch al heel wat?" lachte Jan. "Maar wij kunnen wat dansen en wat praten. Er is misschien heel wat af te praten om elkaar wat beter te leren kennen."
"Ja, misschien wel," beaamde ze. "Weet je zeker, dat je mij wilt?" voegde ze er toen met een twijfelende blik aan toe.
"Ja, heel zeker," antwoordde Jan vastberaden en met een ernstig gezicht keek hij haar heel diep in de ogen.
"Goed dan," ging ze eindelijk akkoord. Jan sloeg zijn armen nog steviger om haar heen.
Nog geen half uur later opende hij de deur van zijn maisonette voor haar en knipte het licht in de gang aan.
"Geef mij je jas maar, dan hang ik hem even aan de kapstok." In de kamer wees hij naar de bank.

"Ga jij maar vast zitten." Hij zette de bandrekorder aan en dadelijk vulde een zacht muziekje van James Last het vertrek. Willy keek belangstellend om zich heen. Ze zat op de bank alsof ze er thuis hoorde. Een plaatje, dacht Jan. Hij voelde zijn hart in zijn keel kloppen, toen hij bedacht dat hij dat verrukkelijke vrouwtje met haar verleidelijke vormen vanavond helemaal voor zich alleen had.
"Wat wil je drinken?" vroeg hij met een ietwat schorre stem. "Ik ben bang, dat ik alleen pils en rode wijn in huis heb."
"Rode wijn dan maar," besliste ze en ze maakte het zich gemakkelijk op de leren bank. Jan schonk de glazen vol en kwam bij haar terug.
Toen hij naast haar ging zitten, streelde zijn blik haar bollende borsten en de bekoorlijke benen. De soepele stof van haar rok zat als aan haar lichaam gekleefd en aksentueerde de vrouwelijke vormen ervan.
"Proost."
In één teug dronk hij zijn glas leeg. Hij legde zijn arm om haar schouders. Voorzichtig zette Willy ook haar glas op het bijzettafeltje.
Jan draaide zich half om en trok haar in zijn armen. Wild zogen zijn lippen zich vast op haar mond. Met zijn linkerhand greep hij door de stof heen een veelbelovende borst. Ze droeg geen beha en hij voelde dat haar tepel onder zijn aanraking hard werd.
Onhandig friemelde hij aan haar knopen, maar ze duwde zijn hand weg.

"Laat mij maar even," fluisterde ze.
Jans hand kroop over haar huik en in een stevige greep hield hij even haar dij omklemd, voor zijn hand verderging. Hij zakte lager, over haar knie en haar enkels, tot hij eindelijk bloot vlees voelde.
Onder haar rok door trok hij zijn hand weer omhoog. Hij stak een vinger tussen de opwindend aanvoelende stof van het slipje en haar vlees. Voorzichtig schoof een vinger verder, tot hij haar kutlippen raakte. Even draalde de indringer daar voor hij verder ging en de lippen uiteenduwde. Zacht en teder streelde hij de kittelaar, die als een klein knopje omhoogstak.
Willy had haar bloesje inmiddels uitgetrokken en hield haar twee romige bollen vooruitgestoken. Met een diepe zucht drukte Jan zijn gezicht in het warme vlees en liet zijn tong over haar tepel dansen.
Langzaam maakte Willy de sluiting van zijn broek los en stak haar hand in zijn gulp. De lul was groot, dik en keihard. Ze had moeite hem door de gulp te halen. Maar toen stond hij dan ook in al zijn glorie rechtop. Teder streelde ze het gezwollen apparaat.
Jan kreunde van genoegen en bewoog zijn lichaam in antwoord op haar zachte strelingen. Zijn vinger voelde dat haar kutje drijfnat van het geil werd. Zelf stond hij zo langzamerhand op springen.
"Willy," kreunde hij, "mijn hemel, je maakt mij stapelgek."
"Wacht maar eens, tot je in mij zit, lekker dier," antwoordde ze met een stem vol beloftes.
"Ja, ik wil je neuken. Neuken wil ik je," schreeuwde hij onbeheerst. Willy drukte haar poes tegen zijn strelende hand. Ook haar lichaam stond in brand.
Jans mond liet haar borst los en hij trok zijn hand terug om beide handen vrij te hebben. Zijn haast maakte hem onhandig en het lukte hem niet haar rok los te maken. Gelukkig hielp Willy hem en even later zakte het kledingstuk als een hoopje vuil op de grond. Het vlees van haar stevige hillen stond gespannen. Haar fijne, zwarte slipje vormde nu nog de enige belemmering, maar dat was een hindernis, die hij wist te nemen. Hij stak zijn hand in de hoord van de fijne stof. Een tweede hand kwam er hij om de flinterdunne stof niet te beschadigen. Voorzichtig trok hij het broekje over haar heupen en verder langs haar dijen.
Willy spreidde haar benen en Jan zag, dat haar van geil glinsterende kut hem opwachtte. Door de zachte haren kon hij haar kutlippen zien schemeren.
"Kom," fluisterden haar rode lippen zacht. Jan trok zijn broek uit, roetste de knopen van zijn overhemd los. Nu nog de onderbroek en hij was even naakt als zij.
Toch nam hij er de tijd voor om naar haar te kijken, zijn liefdesprinses die hem de grootste ekstase van zijn leven kon bezorgen, dat wist hij zeker.
"Je bent mooi," zei hij met een stem van bewondering en ging weer naast haar zitten. Teder streelde hij met één hand haar stevige borsten en zoog

aan baar tepels. Zijn andere hand wreef over haar zachte buik en langs de binnenkant van haar dijen, over de fijne haartjes en de rand van haar kut. Dan ging de hand langzaam omhoog voor een nieuwe ontdekkingsreis over het vreemde en toch zo bekende lichaam.
Willy pakte zijn lul weer beet, met een teder gebaar alsof het een heilig relikwie was. Heel zacht maar intens streelden haar vingers de gezwollen huid en de paarse eikel, glimmend van zijn geil.
Willy had niet gereageerd op zijn opmerking dat hij haar mooi vond. Alleen de manier waarop ze even ekstra in zijn stijve stang kneep, bewees hem dat ze het komplimentje waardeerde. Haar ogen keken hem vriendelijk aan, maar toch lag er ergens op de achtergrond iets droevigs in haar blik.
Prikkelend gleden haar vingers nu over zijn ballen.
"Doe je dat vaak: een meisje mee naar huis nemen uit de 'Nadorst'?" vroeg ze met een ernstige ondertoon in haar stem.
Zijn mond liet haar tepel even los. Een vinger tekende figuren op haar zijdezachte buik.
"Nee," antwoordde hij haastig. "Om je de waarheid te zeggen is dat niet gebruikelijk voor me."
"Maar nu heb je het wel gedaan," ging ze verder en tipte met twee vingers om de beurt op zijn naar vorenstekende eikel.
"Ja, met jou natuurlijk," antwoordde Jan. Zijn hand lag even stil op haar bebaarde venusheuvel.

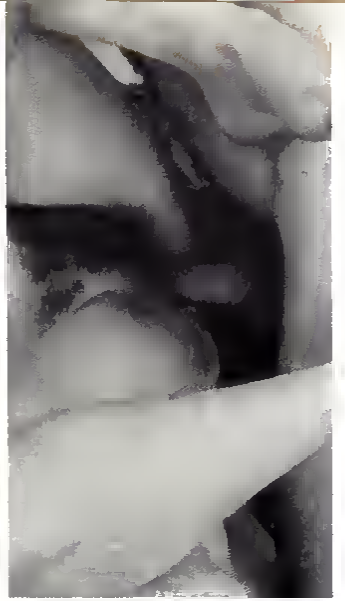

"Is dat zo natuurlijk?" vroeg ze zacht en keek hem diep in de ogen.
"Voor mij wel," meende Jan. Hij slikte even. "Zodra ik je zag, sprong mijn hart op, en toen we samen dansten. . ."
"Ja, wat?" wilde Willy weten. Haar hand bewoog zich traag over zijn schokkende lul.
"Nou, ik. . . nou, toen bestond er voor mij nog maar één ding op de wereld: jij. Mijn God, Willy, ik kan mijn gedachten niet zo goed onder woorden brengen. Dat heb ik nooit gekund, en dat is misschien wel fout, maar ik. . . ik ben stapelgek op je."
Haar hand lag nu stil. "Een vrouw vindt het prettig als een man probeert zijn gedachten onder woorden te brengen, al is het nog zo stuntelig. Ze wil graag weten wat hij wil, wat hij denkt en voelt. Als je echt van elkaar houdt kun je elkaar gauw begrijpen."
Jan boog zich over haar heen. Ze keken elkaar diep in de ogen. Even zwegen ze beiden, toen ging Jan verder: "Ik kan proberen te leren mij wat beter te uiten, wat meer rekening met een ander te houden." Plotseling drukte hij zijn lippen wild op haar halfgeopende mond. Ze beantwoordde zijn kus vurig. Toen ze elkaar vrij lieten, hijgde Jan en zei: "Willy, ik hou van je. Ik ben stapelgek op je." Opnieuw kuste hij haar innig.
Haar ogen waren vochtig. Huilde ze? Nee, ze huilde niet, maar glimlachte krampachtig. Plotseling sloeg ze haar armen om zijn hals en drukte hem tegen zich aan. In haar stem klonk een snik, toen ze bijna onverstaanbaar

fluisterde: "Ik lijk wel gek, maar ik geloof dat ik ook van jou houd."
Haar handen in zijn nek drukten zijn gezicht tegen haar warme huid. Jan kuste haar nek. Al kussend zakte zijn mond naar de welving van haar borst. Hij gleed langs de vallei tussen haar stevige tieten en ging omhoog naar de midden in een bruine krans staande tepel van haar rechterborst.
Langzaam ging de kussende mond verder naar de linkerborst, waarvan hij de tepel eventjes likte. Toen zoog hij zich vast in haar nek.
"Willy, ik hou van je, alleen van jou," juichte Jan. Zijn handen pakten haar schouders, terwijl hij zijn onderlichaam tussen haar forse dijen perste.
De wild kloppende lul duwde haar kutlippen uiteen. Uit haar ogen drupte zacht een traan, toen Jan haar heiligdom binnengleed. Daar binnen scheen een hartstochtelijk vuur hem op te wachten. Kronkelend schroefde zij haar lichaam tegen de zalige pik op. Het was of de lengte van zijn lul haar niet genoeg was.
Hijgend klemde Willy haar dijen om zijn heupen en hielp hem mee haar lichaam hinnen te dringen.
"Ja, neuk me," gilde ze toen zijn ballen tegen haar kont kletsten en hij zich met lange halen ging bewegen.
De welkome lul schuurde langs haar lippen en haar kittelaar. De gestage aanraking zweepte de hartstocht wild op.
Hun lippen vonden elkaar weer en zogen zich wild op elkaar vast, terwijl ze draaiden en kronkelden om elke millimeter van elkaars intieme delen te voelen.
Ze waren volledig in elkaar verzonken. Zijn lul stootte met rustige halen haar vurige flamoes hinnen, werd dan weer langzaam teruggetrokken, om dadelijk weer in de diepste diepten van haar schoot te verdwijnen.
Het leek of een heilig vuur in haar lichaam was ontstoken. Wild perste ze haar poes tegen zijn ballen, drukte zijn lichaam met haar dijen tegen zich aan. Haar kont wipte omhoog, elke keer, als de staaf weer in haar doosje doordrong, alsof ze hang was dat die zaligheid haar zou ontglippen.
Ze had het gevoel of ze in een enorme mallemolen ronddraaide. Alles om zich heen vergetend, koncentreerde ze zich op de pompende lul, die nu steeds sneller in haar kut begon te bewegen.
Elektriese schokken schoten door haar huik, haar geil stroomde langs de lul naar buiten. Toen trok haar huik zich krampachtig samen.
"Oooo God, wat heh ik dit gemist. Wat heerlijk. Jaaaa ik kom, o, ik kom," schreeuwde ze. Tegelijk voelde ze dat Jan zich kromde. Zijn lul schoot nog verder naar hinnen. Het was of de bank door een reuze hand werd opgetild toen Jan schokkend zijn zak leegspoot in haar zuigende schoot.
Er kwam haast geen eind aan de eindeloze schokken, waarmee de stotende lul met korte schokken zijn hete voeht naar hinnen perste. Nog even schudde hij na, en hleef daarna doodstil in haar rusten.
Jan hleef rustig op haar liggen en kuste haar. Willy had haar ogen gesloten. Jan zag dat in de ooghoeken opnieuw twee tranen hlonken. Tranen van spijt of van geluk? De afgematte lul kromp langzaam in, tot hij met een zachte plof uit haar hemelse kut floepte.
"Wat was dat heerlijk. Ik kan het je gewoon niet zeggen," zei Jan, geheel bevredigd en nog nahijgend van opwinding en emotie.
Langzaam opende Willy haar ogen. "Dat vind ik fijn," zei ze zacht. "Heh je het gemist?"
"Ja," antwoordde Jan oprecht. "Ik heh het gemist. Maar vandaag besef ik pas goed wat ik heh gemist." Hij sloeg zijn armen om haar heen en legde zijn hoofd op haar deinende borsten. "Mijn hemel, Willy, waarom heh ik vroeger zo stom gedaan?"
"Stil," fluisterde ze. "Als je wilt. . ."
"Ja, dat wil ik," antwoordde hij, nog voor ze was uitgesproken.
"Het is nooit te laat om opnieuw te beginnen," ging Willy verder. "Ik heh je zelf ook gemist, dit afgelopen jaar."
"Laten we dan vandaag inderdaad weer opnieuw beginnen, vrouwtje," fluisterde Jan. Hij kuste haar. Plotseling liet hij haar los, stond overeind en liep in zijn hlootje de kamer door. Hij pakte de wijnfles en vulde de glazen.
Een van de glazen gaf hij aan Willy de ander nam hij zelf in de hand. Hij hief zijn glas en proostte haar toe:
"Op een nieuw begin van ons huwelijk. En ik beloof je dat ik er dit keer iets beters van zal maken."
"Ja, op ons huwelijk," toostte Willy. Zwijgend dronken ze hun wijn en zetten de lege glazen op het tafeltje.
Jan pakte haar hand. "Kom, we gaan naar bed. Ons bed, dat we samen nog hehben gekocht." Hij zuchtte even, van nu af aan zou Willy weer elke nacht naast hem slapen, in dat anders zo ongezellige bed.
Langzaam richtte zijn lul zich weer op. Die was ook niet meer te houden, nu hij zijn eigen veilige plaatsje had teruggevonden. Jan trok zijn vrouwtje overeind.
"Kom," fluisterde hij en nam haar mee naar een nieuwe toekomst.

EN EEUWIG PAREN DE OSSEN

Kruideniersroman door Hedwig Struikbos~Molenaar.

Met een vrolijke zucht zette Gerda haar karbiesje op het hagelwitte bed en liep naar het venster. Ze voelde welbehagen toen ze door het getraliede venster naar buiten leunde, om de zomerse geuren van het platteland op te snuiven.
Het uitzicht was beslist de moeite waard: aan de linkerkant de brokkelige uitsteeksels van de westelijke slottoren, rechts het bronsgroen eikehout met daarachter de blauwbewaasde landerijen waar de ossen liepen. Ze had gehoord dat de graaf uitgestrekte landerijen bezat, onder andere ongeveer zeventig hektaren jeneverbessen en ze verheugde zich er al op, in haar vrije tijd de omgeving te gaan verkennen. Ze leefde altijd graag dicht bij de natuur, want daar vond haar jonge hartje wat het nodig had.
Terwijl Gerda zich met moeite van het landschap afwendde, viel haar blik op een man die met een goed verzorgde Dobermann het kasteel naderde. Zijn bruine gelaat stak scherp af tegen de lichtgekleurde sjaal die met elegante zwier uit de kraag van zijn goedgesneden blazer hing. De man sprak met een hoge basstem tegen de hond. Zou dat de sekretaris-rentmeester zijn?
Ze kamde het wat springerige blonde haar dat haar ovale gezichtje zo goed omlijstte en bekeek zichzelf kritiek in de verweerde spiegel. Zou ze er goed genoeg uitzien in deze eenvoudige zomerjurk met de diepe halsuitsnijding die tante Magda voor haar had gemaakt? Als ze dacht aan de elegante japonnen die iedereen hier waarschijnlijk droeg, werd het haar bang om het hart. Was het eigenlijk wel verstandig geweest van haar om naar dit baantje van kamermeisje bij een heuse graaf te solliciteren? En onwillekeurig dwaalden haar gedachten af naar die ochtend, toen zij naar het kasteel was gekomen.

Terwijl ze met haar versleten koffertje de statige trappen van slot Garderen

besteeg zonk de moed haar in de schoenen. Wat zullen ze van mij vinden? Zou ik wel goed genoeg zijn? In de statige bomen floten de vogels somber. Nadat het gegalm van de koperen bel was verstorven, deed een man in geel zwart gestreept vest de deur piepend open. In zijn handen hield hij plechtig een plumeau. Dat zal de butler wel zijn, dacht zij peinzend en zij staarde hem vol ontzag aan.

"Wat wenst u?" vroeg hij met een zwijgend, roodgeaderd gezicht, dat iets heel onaangenaams leek te insinueren.

"Ik... eh... ik ben het nieuwe kamermeisje," sprak ze met een onvaste en enigszins trillende stem. Hij probeerde beleefd te kijken en informeerde naar haar naam.

"Komt u binnen, ik zal u bij graaf Eduard aandienen."

In de grote hal klonken zijn voetstappen hol. Hij trok een beetje met beide benen.

Hij schreef haar naam op een blanko kaartje, legde het op een zilveren dienblad en ging naar een eikenhouten deur. Hij klopte en ging de salon binnen. Hoe zou de graaf eruitzien?

Twee minuten later zat ze tegenover de graaf van Garderen tot Voorthuizen. De afstand tussen hen beiden was maar gering; ze had nog nooit zo dicht bij een echte graaf gezeten, zelfs niet bij een baron. Haar meisjeshart sloeg snel. Zijn slanke doch gespierde gestalte zat in een fraai bewerkte vijftiende eeuwse Louis-seize-stoel. Het dure ruiterkostuum sloot elegant om zijn nog jeugdige postuur, terwijl de staalharde grijsblauwe ogen haar onderzoekend opnamen. Om zijn bijna wrede mond speelde een warme glimlach, de lach van een rijpe man, streng en rechtvaardig. Aan zijn slapen grijsden de gekrulde haren, maar van zijn zinnen was niets te zien.

Wat zou hij van mij vinden? Haar hartje klopte in haar keel. Toen hij zich naar voren boog, kraakte de stoel indrukwekkend. Hij legde een goedverzorgde hand op haar schouder. Het was een kunsthand, bemerkte ze vol medelijden.

"Ik vertrouw dat je heel, heel nauwgezet je plicht zult doen en dat je goed voor me zult zorgen. Het is het enige in mijn leven, waarvoor ik..." Zijn stem brak, maar spoedig had hij die weer onder kontrole. "Ben je nieuw in dit werk?" De hand zakte van haar schouder naar beneden.

Bedeesd legde ze uit, dat ze nieuw was maar dat ze helemaal open stond voor wat hij van haar zou eisen. Hij vroeg of ze goed gezond was en of ze een doktersverklaring had. Verlegen antwoordde ze dat ze daaraan niet had gedacht. De edelman keek bedenkelijk. "Dan spijt het me, er zijn nog andere gegadigden."

Wanhopig wrong ze haar handen: was er dan niets aan te doen? Wist hij dat ze geen plaats had om naar terug te gaan, dat ze van haar kamer was gezet en dat ze al haar bezittingen in het kleine karbiesje had? Onverbiddelijk schudde de man zijn aantrekkelijke rijpe hoofd.

Met alhangende schouders stond ze op. Dat was het einde van een droom, een teleurstelling die ze maar moeilijk kon verwerken.

Toen haar hand reeds op de fraai bewerkte deurknop lag, schraapte de graaf zijn edele keel nog even. "Er is natuurlijk wel een mouw aan te passen. Ik bedoel, zo'n aantrekkelijk wezentje als u... En toevallig heb ik ook voor dokter gestudeerd, dus als u vanavond na het diner op mijn kamer wilt komen, kan ik u even onderzoeken."

Opgelucht had Gerda dit voorstel aangenomen. Wat was het toch nobel van deze man dat hij zo geheel belangeloos zijn tijd beschikbaar stelde, alleen om haar aan een baantje te helpen! Oude graven hadden over het algemeen wel wat beters te doen dan jonge meisjes lichamelijk te onderzoeken, dacht ze.

Door de butler, Walter, werd ze naar haar kamer gebracht, de slotheer scheen ervan uit te gaan dat het onderzoek wel zou meevallen. Walter, dezelfde die haar had opengedaan, had eens de graaf het leven gered tijdens de politionele akties. Bij hetzelfde treffen had hij in beide benen een kogelwond opgelopen, zodat links en rechts een stukje moest worden geamputeerd. Sindsdien waren zijn benen van ongelijke lengte. De graaf had vanzelfsprekend gezorgd dat de dappere sergeant na de oorlog een verzekerd bestaan als butler zou hebben.

Een krakende zoldertrap voerde hen naar de hoogste verdieping van de oostelijke slottoren. Hoewel de man de beleefdheid had gehad om haar op de trap te laten voorgaan, voelde ze zich toch niet helemaal op haar gemak. Het onregelmatige gestamp van zijn beide voeten zo vlak achter haar hinderde Gerda, al wist ze niet precies waarom.

Ongeveer halverwege de trap, waar een nis een beetje licht gaf, struikelde het meisje even onder de vracht van haar koffertje. Meteen voelde ze, dat de sterke handen van de butler haar opvingen, zorgend dat ze niet vijlenveertig treden naar beneden viel. Ze hield van sterke mannenhanden, ze hield van butlers die dapper in een oorlog hadden gevochten en van wie beide benen van ongelijke lengte waren. Wankelend zocht ze haar evenwicht, maar toen ze verder wilde lopen, voelde zij een hand onder haar rok. Het zou waarschijnlijk Walter wel wezen, dacht ze. Was dit wellicht een manier om haar zijn aanhankelijkheid te betuigen? De hand kroop hoger, beroerde het zachte vlees van haar dijen, streelde de plaats waar haar benen bij elkaar kwamen. Misschien hoorde dit ook wel tot de folklore hier op het kasteel. De hand kroop verder en wurmde zich in haar broekje. Het was een gekriebelend gevoel en ze moest even lachen, maar ze bedwong haar lach snel om dat ze de man niet het gevoel wilde geven dat zijn goede bedoelingen niet op prijs werden gesteld. Walters wijsvinger beroerde nu haar spleetje, de gleuf die ze altijd zo goed en grondig waste, niet alleen omdat dat zo hoorde, maar ook omdat het lekker was. Om de een of andere reden was deze plek nat en glibberig, zou ze er misschien nog een restje zeep hebben laten zitten? De vinger begon te wrijven, vooral op de plek waar haar spleetje een kleine verhelling vertoonde. Het was dan ook een verheffend gevoel, prettig, wat benauwend misschien, en ze wist er niet zo goed raad mee. Wat zou die man trouwens willen?

Door het konstante wrijven raakte ze een beetje over haar toeren, evenals wanneer ze zichzelf daar met het washandje bewerkte. De adem kwam hijgend en stotend uit haar keel, misschien ook wel omdat ze al vijlenveertig treden van de wenteltrap had beklommen. Het werd rood voor haar ogen en ze dacht aan allerlei prettige en opwindende dingen, zoals bananen, snijbonen en mokkapunten. Ze besloot dat ze het karbiesje beter kon neerzetten, want anders zou ze nog omvallen.

De harige hand had inmiddels een opening ontdekt en glipte naar binnen. Dat was wel even lekker, maar op den duur had ze er toch minder plezier van, want al spoedig stuitte de zoekende vinger op een barriere. Het deed zeer, vooral toen de vinger verder wilde drukken. Ook Walter kreeg dat in de gaten en zijn hand gleed verder naar achteren. Prettig toch dat hij haar had laten voorgaan op de trap, want nu kon hij er veel gemakkelijker bij.

Nu vond de vochtige wijsvinger een tweede opening, een gaatje dat ze ook iedere morgen gebruikte. Met het slijm van haar spleet werd de kleine verheffing rond het gat bevochtigd en toen begon de vinger langzaam naar binnen te duwen. Het was een grappig gevoel, net alsof ze naar de w.c. moest, maar waar was dit nu weer voor nodig? Moest hij van de graaf uitzoeken of ze wel iedere morgen naar het toilet ging, net zoals haar vader vroeger altijd deed? Ze kon zich goed herinneren hoe Pa haar elke dag over zijn beide knieen legde, haar rokje omhoog schoof en voelde "of alles er nog wel zat en of ze die dag haar boodschap had gedaan".

Ook nu voelde ze de geoefende vinger tot diep in haar ingewanden duwen, dan heen en weer bewegen, in en uit, alsof de butler toch nog twijfelde of ze geweest was. Maar nu was het kennelijk genoeg geweest. De hand werd teruggetrokken en met een lichte tik op haar zitvlak werd ze verder naar boven gestuurd. "Dank u wel meneer," zei ze nog beleefd, want ze was thuis netjes opgevoed.

Zo was Gerda in de torenkamer gekomen. Peinzend staarde ze met nietsziende ogen uit het raam, waar het eikehakhout er nog altijd bronsgroen bij stond. Haar gedachtengang werd onderbroken door een heldere gongslag die aankondigde dat het avondeten weldra gereed zou zijn. Vlug en met gemengde gevoelens liep Gerda de lange trap af.

Toen ze de eetkamer binnentrad, straalde de deftigheid haar tegemoet. Brandende kaarsen in statige kandelaars verlichtten de tafel, waarop het chique eetgerei welhaast nonchalant was uitgestald. Op het karpet lag het stof der eeuwen, waarschijnlijk door een huishoudster met zorg aangebracht. Het gaf de kamer een sfeer van traditie, van eeuwenoude adel en de geur van vermolmde bomen.

Er was nog een andere aanwezige, de man die ze pratend met zijn hond had zien lopen in het slotpark, en weldra trad ook de graaf binnen. Wat een eer dat ze voor één keertje met zoveel noblesse aan dezelfde tafel mocht! De graaf ging zitten en de anderen volgden zijn voorbeeld. Toen de edelman in zijn handen klapte, verscheen een gedienstige met het voorgerecht, garnalen op toast. Op bijna ieder toastje zat wel een garnaal. Spoedig bracht de gedienstige dus het hoofdgerecht. Terwijl de slotheer met zijn rentmeester over de pachters sprak, probeerde ze zoveel mogelijk naar binnen te werken, maar het was wel moeilijk, als je slechts heel kleine hapjes mocht nemen van de Boeuf Strokarton. Toen ze het midden van haar bordje had teeggegeten, zag ze dat er in het glazuur een echt gravenkroontje was gebakken met het onderschrift "Royal Crown".

Ze schrok op. De graaf had haar iets gevraagd. "Pardon?" stamelde ze in het Frans. De sekretaris Danton, altijd gedienstig, mengde zich in het gesprek. De graaf komplimenteerde u met uw eetgewoontes. Hij zei dat u, hoewel van eenvoudige huize,

Laat maar, het is niets, onderbrak de graaf hem en snoot zijn neus in het echte kunstzijden servet op aristokratiese wijze, terwijl hij zijn pink in de lucht hield. Ook daarop stond een gravenkroon. Toen ze nieuwsgierig naar het bestek keek, zag ze op de lepel en het mes, waarmee ze haar vlees at, HOTEL ZEEZICHT staan, terwijl op de vork naast haar bordje het opschrift PENSION BOSLUST prijkte. Waarschijnlijk had haar nobele gastheer aandelen in de horekasektor.

Een net gekleed dienstmeisje met een zeer kort rokje bracht voor ieder een klein kabinetpuddinkje met kabinetpuddingsaus. Het gesprek van de heren dwaalde af naar de landspolitiek. En de belastingen. En de pachters. En opnieuw de belastingen. Terwijl ze gespannen zat te luisteren, voelde ze dat er iets aan haar kin kleefde.

"Er kleeft iets aan uw kin," zei Danton, terwijl hij naar haar toetje keek, "het zal een kabinetpuddinkje zijn." Dat was het inderdaad.

Terwijl ze kleine deftige slokjes van haar frambozenlimonade nam, stak ze haar pink in de lucht, zoals ze de graaf had zien doen. Dat hoorde, dat was deftig en Frans, had ze eens gelezen in een damesroman die ze bij de kruidenier op de hoek had gekocht. De heren dronken sterkere drank, de rentmeester wijn en de graaf zelf een glas Fresh Up. Toen het glas leeg was, stond de graaf op.

"Ik zie u straks wel in mijn studeerkamer," sprak hij.

Op haar kamer knapte ze zich nog even op. "Je weet nooit," dacht ze, terwijl ze het washandje tussen haar benen haalde. Op de trap hoorde ze een vreemd geluid. Flodder-bonk, flodder-bonk, flodder-bonk. Was dit een klopgeest? Een stampgeest misschien? Nee, het was waarschijnlijk gewoon een mens of iemand van het personeel, het klonk als de sinistere Walter met de lange wijsvinger, die zijn heer nog een glas lauwe melk ging brengen.

Het geflodder en gebonk was opgehouden, toen zij de deur opende en de trap die zachtjes kraakte af liep. Onder de deur van de graaf scheen enig licht, maar een blik door het sleutelgat leverde niets op. Tenslotte klopte zij maar met trillende knokkels op de eikehouten deur.

Zodra het ferme "ja" weerklonk, draaide ze de deurknop naar beneden. Ze betrad de studeerkamer van de graaf, die haar tegemoet trad in een kamerjas versierd met landschapsmotieven. Bij ons in Drachten noemen ze dat boerenbont, bedacht Gerda. Onder de jas zag ze stukjes van een roze korset, waarvan de beha was opgevuld met rode zakdoeken. Gerda vermoedde, dat hij te dik was en op doktersvoorschrift dit knellende ding moest dragen.

"Ik ben blij dat je gekomen bent," sprak hij enigszins slepend met zijn kamerjas. Ze stond hem verheerlijkt en vol verwachting aan te kijken.

Natuurlijk vroeg hij haar of ze zich wilde uitkleden, zoals dokters dat altijd doen en natuurlijk gehoorzaamde zij. Ze draaide zich verlegen van hem af, terwijl ze haar jurk losknoopte. In een statige boekenkast zag ze tal van intellektuele boeken van beroemde schrijvers zoals Bruna en Spectrum. Wat een prachtige vetleren letters op de vergeelde banden! Ze zat kennelijk voor de afdeling adellijke boeken, want naast de minnaar van een Engelse lady en de zwepen van een Franse markies zag

ze haar lievelingsboek. En eeuwig paren de ossen.
Toen ze in haar slipje stond, wilde ze zich omdraaien, maar de rijpe edelman stond reeds achter haar. Hij sloeg zijn armen om haar schouders en pakte toen haar borsten. Zachtjes begon hij de bollen te bevoelen, wat bij haar een aangename rilling teweegbracht. Dit heette waarschijnlijk borstonderzoek en hij was dus bezig om vast te stellen of ze geen bultjes had. Zijn vingers kwamen inderdaad twee bultjes tegen, maar het waren verheffingen die hier hoorden te zitten. Ruw rolde de man de tepels, wat haar scheuten van genot bezorgde. Maar ik moet het niet laten merken, dacht ze, want dit is een medies onderzoek. Achter zich hoorde ze de graaf kreunen en kermen, want het was natuurlijk een inspannende bezigheid. In haar rug voelde ze het priemen van een hard voorwerp, waarschijnlijk de thermometer die hij in zijn kamerjas had.
Met zijn aristokratiese stem vroeg graaf Eduard of ze haar broekje wilde uitdoen. Dat wilde ze wel, en met een geroutineerd gebaar schoof ze haar slipje langs haar benen. Toen ze zich omdraaide, zag ze dat de man zijn jas had afgelegd en nu alleen in zijn korset stond. Of alleen... hij droeg daaronder een paar zwarte kousen. Even keek ze bevreemd, toen bedacht ze dat ze wel eens had gehoord van een ridder van de Orde van de Kouseband. Tussen zijn benen bungelde een lang, halfstijf ding, met aan het einde een druppel vocht.
Hij kwam haar nu opnieuw onderzoeken. Zijn hand voelde de spieren van haar bovenbenen, krabde door de haren in haar kruis, waarschijnlijk op zoek naar ongedierte. Wat was hij toch knap, dat hij zo precies wist, waarnaar hij moest kijken! Maar hij had er dan ook jaren voor gestudeerd. Nu bracht hij zijn hand, het was een kunsthand, naar haar opening. Langzaam drong de wijsvinger naar binnen, geholpen door het vocht dat al in ruime hoeveelheid voorhanden was. Maar toen stootte ook deze vinger op een beletsel, het beletsel waarvan haar moeder had gezegd dat ze het zo lang mogelijk moest behouden.
Ik wil je temperatuur opnemen, zei de graaf met onvaste stem. Het kan wel even pijn doen, maar ik moet zeker weten dat je geen koorts hebt, want dat zou besmettelijk kunnen zijn hier op het kasteel.
Het leek haar een redelijk verzoek, dus ze knikte.
Je hebt wel gezien dat ik een kunsthand heb. Nu, zo heb ik ook een ander kunstonderdeel, dat ik ook als thermometer kan gebruiken.
Haar blikken dwaalden al naar het aanhangsel tussen zijn benen en hij knikte.
Maar het lijkt wel of het echt van vlees is, zei het meisje. Met een brede glimlach toonde hij haar de parelwitte tanden in zijn prothese, die hij iedere nacht in een glas biotex op het nachtkastje zette. Als het gewoon van vlees was, moest jij er toch ook een hebben? Dat jij haar niets hebt, is het bewijs dat het een kunstding is.
Ze zijn tegenwoordig zo knap in het namaken van dingen.
Gerda snapte er nu niets meer van en daarom knikte ze maar, alsof ze het begreep. Met een nieuwsgierig gezicht pakte ze het ding heet voelde even hoe groot het was, maar trok toen geschrokken haar hand terug. Het... het is warm, het leeft! zei ze protesterend.
Ben jij de dokter of ben ik het, sprak de graaf barst. Hij pakte haar bij de schou-

ders en duwde haar achterwaarts op de sofa.
"Nee, nee, riep ze, maar haar lichaam wilde wat anders. Terwijl haar handen de graaf wegduwden, ging het duwen langzaam over in een streling, een teder gebaar, waarmee ze langs de strikjes aan zijn korset streek. Haar ogen flonkerden van begeerte bij het zien van een zo luukse kledingstuk.
Met een onweerstaanbare blik duwde de edelman haar benen uiteen. Hij boog zich over haar en ze voelde de eikel van zijn apparaat tussen haar schaamlippen steken. Langzaam gleed de stijve paal enkele centimeters naar binnen, tot hij tegen haar maagdenvlies stootte. Het gaf een verschrikkelijke pijn, heel anders dan wanneer haar vriendje Henkie er zijn tong in stak.
De oudere man trok zich iets terug, als om een aanloop te nemen, stootte toen toe. Het was pijnlijk, alsof er een kies werd getrokken zonder verdoving, maar toen werd het minder. Graaf Eduard was wel zo voorkomend, een tijdje stil op haar te blijven liggen, zodat ze aan zijn aanwezigheid in haar buik kon wennen. Toen begon hij langzaam zijn heupen te bewegen.
Ze voelde het genot in zich opborrelen, maar er bleef een ondertoon van lichte pijn van een ruw gevoel. Toen hij sneller ging bewegen, kreeg het genot de overhand op het gevoel van pijn en angst. Ze streek over het lichaam van de slotheer, slank en gespierd voor zijn leeftijd, en liefkoosde het. Haar onderlichaam leek in vlam te staan en ze trok hem dichter tegen zich aan. Haar borsten trilden onder de druk van zijn gestalte, terwijl hij steeds sneller en sneller bewoog in haar jonge lichaam. Zijn

begeerte werkte aanstekelijk en ze kon zich nu niets heerlijkers voorstellen dan samen met deze man klaar te komen.
Na enige minuten bereikte ze ook het punt waarop klaarkomen onontkoombaar was. Een vulkaan leek in haar tot uitbarsting te komen terwijl de hete lava van het orgasme door haar buik stroomde. Haar lichaam kromde zich als een stalen veer, boog weer achterover en schokte hevig. De graaf leek nog in staat om een tijdje door te gaan. Met een kreet liet ze zich weer vallen, slap en uitgeput.
Voor hem zag ze er op dat moment opwindend uit: een boerenmeisje, net ontmaagd, eenvoudig maar toch hartstochtelijk, zodat hij haar nog veel kon leren. Haar ogen waren gesloten, zodat het leek alsof ze was flauwgevallen en op haar wangen stonden felle blosjes die afstaken tegen het wasbleke van haar gezicht.
Hij was even opgehouden met neuken om haar de kans te geven weer tot haar positieven te komen, maar nu begon hij opnieuw. En al spoedig, sneller dan de vorige keer, trof haar de opwinding en nam ze het ritme van zijn bewegingen over.
Ze sloeg haar benen als een klem om zijn middel en trok hem dichter tegen zich aan. Meer, meer, wilde ze roepen, maar haar moeder had haar geleerd dat je niet luidop tegen een hoger geplaatste mocht schreeuwen. Haar gladde buik zwoegde op het ritme van zijn stoten en als ze naar beneden keek, tussen haar nu plat liggende borsten, zag ze het lid van de man in en uit haar komen, een vreemd gezicht dat haar aan machines deed denken.
Even was ze door deze gekke gedachte uit haar koncentratie, toen beheerste de wilde ekstase haar weer. Ze spande de spieren in haar buik, omvatte met haar schede nog vaster de pik van de edelman. Niemand had haar geleerd dat je dat kon doen, maar instinktief voelde ze, dat ze hierdoor het genot van haar toekomstige werkgever nog intenser maakte.
Kleine zweetdruppeltjes parelden nu op zijn voorhoofd, terwijl hij hijgend en verbeten verderging. Zijn ogen puilden bijna uit de kassen van inspanning en aan niets kon je zien dat hij van adellijke afkomst was; voor hetzelfde geld kon ze hier door een boerenjongen gepakt worden. Alleen het roze korset met de zijden strikjes wees er op dat ze hier met een heel bizonder iemand te maken had, maar hij was vooral een hengst in drift, een dierlijk wezen vol aardse energie en hartstocht.
Haar lichaam wentelde en woelde, ze trok aan hem en duwde hem weer weg, terwijl haar nagels kleine voren in zijn adellijke schouders trokken. Misschien was het de pijn hiervan, die bij hem het orgasme ontketende. Ze hoorde dat hij sneller ging hijgen en kreunen, terwijl ook zij zelf haar stem niet meer onder kontrole had.
Nog wat wazig wentelde ze zich onder het zware lichaam uit. Vreemd, hoe hij er nu uitzag, uitgeput en slap, terwijl het korset hem twee maten te groot leek. Ze was wat licht in het hoofd en wankelend hees ze zich in haar eenvoudige zwarte jurkje.
Over de rand van het bed hingen zijn grote, witte voeten, waarvan hij de nagels elke week netjes kort beet.
Ze trok haar schoenen aan en opende met een hand de deur, met de andere hand haar rits omhoog trekkend. Ze wierp nog een blik achterom, waar de man zich voorzichtig begon te bewegen. Het leek haar wel duidelijk, dat ze hier op het kasteel in het vervolg een vaste positie onder de graaf zou innemen.